

1999 tízéves jubileumi tábor visszaemlékezés

Több emlékezetes tábor is eszembe jut – az 1990-es Nemesvitai, ami számomra az első volt; az ugyanazon nyáron megrendezett Vienna '90, az első nemzetközi táborom; az 1995-os őrési tábor, fantasztikus Gyűrűk ura keretmesével; az 1997-es gemenci tábor, ahol vándoroltunk az áradás elől; ugyanebben az évben az első utunk a Michigani Nemzetközi Táborba az USA-ban. Mindegyikben volt felejthetetlen élmény. ☺

Az 1999-es táborunk tizedes jubileumi esemény volt, ezért is hívtuk meg az akkori osztrák testvércsapatunkat, a Becs közeli Perchtoldsdorf városából (<https://www.pfadipdorf.at/> - mostanság tartjátok a kapcsolatot?). A tábor keretmeséje a római kor volt, és a mostani honlapok szerint is a neve "Pannonia IC (International Camporee)" volt. Ez azért is nagyon izgalmas volt, mert ugye Óbuda helyen a római korban komoly népességű és forgalmú helyőrség és civil város is állt – ezt a fantasztikus romok (amfiteátrum, vizezetek) bizonyítják, és egy egész szabadtéri múzeum is tolmácsolja.

A tábort az Adyligeten lévő cserkeszparkban tartottuk, ez volt az első ott tartott ilyen komoly rendezvényünk. Számomra érdekes volt látni, mennyit fejlődött a park azóta, hogy elszol jártam ott évekkkel azelőtt – akkor inkább vadon volt, és némelyik része kifejezetten rosszul nézett ki. 1999-re megfelelően felszereltek – nem luxusra, de volt már használható vizesblokk, ami azért szukaeges már egy komolyabb táborhoz.

Emlékezetem szerint a táborban először vagy másodszer használtunk külön magunknak kialakított táborigényt – emlékeim szerint legalábbis elszol ezt én is agyagból, nagy munkával formáztam, és többet kemencében kiégettem, ezekre a császár vagy király képet, vagy ahhoz hasonló feliratot raktam; de másodszerre már valaki egy esztergával fából sokkal gyorsabban és nagyon számban gyártotta le a pénzeket. Ezeket aztán kiosztottuk, és egy napon táborigényt vásárt rendeztünk, ahol lehetett dolgokat adni, venni. Az egyik visszatérő hely a fogadó volt, ezt valamelyik őr jobban megépített ebédlőjéből rendeztek át, és itt lehetett "erős" római italt inni – szörp alapból. ☺ En általában kalligráfiát vagy régi dokumentumkészítést tanítottam, amit régimódi tintával, tollal töltöttünk ki, viaszpecséttel zártunk le, és a papírt előre megbarnítottuk, és a szeleit megégettük, hogy 'igazi' régi okmánynak tűnjön. ☺

A római keretmese egyik fénypontja volt egy kirándulás Óbudára, nemcsak az amfiteátrumhoz, de a múzeumba is, ahol kvázi gladiátor játékokat (táborigény olimpia) tartottunk. Ez azért is volt érdekes, mert ugye van ott komoly római kori hagyományörző egyesület is, így mi kicsit eljátszhattunk a gondolattal, hogy mi lenne, ha ennyire komoly hobbivá válna számunka Pannonia múltja. ☺

A mi táboraink nemzetközi jellege általában együttműködésben valósult meg inkább mint versengésben – mint a korai Jamboree-k. Viszont itt is volt egy kis versengés, bár ezt gyorsan rövidre zártuk. Osztrák testvéreink mindenkivel meg akartak kóstoltatni a Tabasco szószukat, hogy az milyen erős. Akkori csapatvezetőnk, Schmidt Peter, egyik bevásárlása során beszerzett és nekik ajándékozott egy igazi magyar erős paprikát. A Tabasco dicsekvés azonnal véget ért. ☺

Tóth György tollából